

Julian Kornhauser

kislány a gyermekotthonból

(dziewczynka z domu dziecka)

Meghajtja fejét
bizalmatlan
sohasem álmodta hogy színésznő vagy festő lesz
senki sem lépheti át saját árnyékát
mondja lassan
egyszer azt álmodtam
hogy a folyónk partjához kikötött
halászcsonakban ülök
veztem az árral szemben
de visszafelé vitt a víz
a parton a gyermekotthon lakói álltak
és kiáltották
nem fog sikerülni nem tudsz elevezni

*

*...amott az oltár a képpel, hol számos
sztalínista térdel...
(népi rigmus)*

A kés mit torkunkra tettél...

(Nóż który przykładałeś do gardła...)

A kés mit torkunkra tettél
most papírvágóként funkcionál

A feljelentés melyet barátod ellen írtál
már régen hamuvá lett

Könnyeidet melyet a Vezér halálakor hullattál
rongyokkal akkurátusan feltörölted

Azt mondod csupán romantika volt
de mondd neked mit hozott a konyhára

A hatalom és büntelenség romantizmusa
könnyű győzelmek és azonnali dicsőségek kora

Térdre rogyva támasztod ma a keresztet
új koronát növesztesz homlokodra

Azok kik megbocsátottak vagy felejtettek
törökmézből állítanak a népnek emlékműveket

Az ablakból mazsolát szórsz nekik
miközben papírzászlócskával integetsz

Az emberek változnak
de vajon könyökeik és körmeik?

Változnak az idők
és az emberi megbotránkozás?

A történelem nem szereti az ürességet és nem hazudik
mi pedig behúzzuk a nyakunkat

És ők kik halálos ingeikben lépkednek a felvonulásokon
magukban hordják tudatlanságukat

Csak az első sorokat látják
és a saját büntelen buta lelkesedésüket